



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

# **Universitätsbibliothek Paderborn**

**Tora nevi'im u-ketuvim**

**Leusden, Johannes**

**Amstelodami, 1667**

Cap. XXIV

**urn:nbn:de:hbz:466:1-39406**

בראשית ח' שרה כנ' כד CAP. 23. 24.

אשר לו אשר בקצת שרהו בטל פלא יתננה ל' בתיוכם לאחות קבר: ועפרון ישכנתך בניחת ויען עפרון החת ארת אברהם באזני בניחת לכל פאי שער עירו לאמר: לא אדרני שמעני השורה נתרתי לך והמערה אשרבו לך נתתיה לעני בני עמי נתתי לך קבר מתח: וישתחו אברהם לפני עס הארץ: נרבר אל עפרון באזני עס הארץ לאמרי אה אם אתה לו שמעני נתתי כספ השורה קח ממני ואברהם ארת מתי שמה: ויען עפרון ארת אברהם לאמר לו: אדרני שמעני ארץ ארבעתו סאת שקל כספ בני ובין מה הוא ואת מתח קבר: וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון ארת הכספ אשר דבר באזני בניחת ארבע מאות שקל כספ עבר לסתור: ויקס שדרה עפרון אשר במקפלה אשר לפני מראה השורה והמערה אשרבו וכל העז אשר בשורה אשר בכל נכלו סבב: לאברהם למקנה לעני בניחת בכל פאי שער עירו: ואחרי כן קבר אברהם את שרה ואשתו אל מערת שרה המכפלה על פני מראה היא חכרון הארץ כנען: ויקס השורה והמערה אשר בוכ לאברהם לאחות קבר מאת בניחת: ס

וAbraham זוקן בא בים יוהה ברך את אברהם כר Cap. XXIV  
בכל: ויאמר אברהם אל עברו זוקן ביתו רט של כל אשר לו שיש נאידך תחת ירכיכי: ואשביך ביהו ה אלה השם יוסאליה הארץ אשר לא תקח אשוח לבני מבנות הכנעני אשר אנכי ישב בקרבו: כי אל ארצי ואל מולחת תלו ולקחת אשה לבני יצחק: ויאמר אליו העבר אויל לא תאה אשה לבני יצחק אחריו

אחרי אל-הארץ הזאת הוה שב אשי' אח' בןך אל-הארין אשר יצאת מכם: ויאמר אליו אברהם השמר לך פונת שיב ארת-בני שמה: יהזה אל-יה השם ש-אשר לקחני מכית אבי ומארין מולדתו אשר רכבר ל' ואשר נשבעלי' לאמר לו רוך את הארץ הוה תח' הוּא שלח מלאכו לפניך ולקחת אשך לבני מכם: ואס-לא תאהר האשה ללבת אחריך ונקיות, משבעתך זו את רק אח' בני לא תשב שמה: וישם העבר את ידו תחת ירך אברהם אדנו' וישבעלו על-

*Abit servus in terram, ubi erat ge- nus Abr*  
הרבר זהה: ויקח העבר עשרה גמלים מגמל ארכני וילך וכל-טוב ארכני בירוויקסוויל אל-אים נהרים אל-עיר נהרו: ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל-בארא המים לעת ערבליעת עצה השאבת: ויאמר יהוה אלהי ארכני אברהם הקראה נא לפני הים ועשה חסר עם ארכני אברהם: הנה אני נצוב על עין המים וכנותי אנש העיר יצאת לשאבים: והיה הנער אשר הגעה קרי אמר אל-יה הטעינה כידך ואשתה ואמרה שתה ונס גמליך אשקה אתה הבקחת לעברך לzech ובה ארע טכבר עשית חסר עם ארכני: ויהי הוא טרט כליה לרבר והנה רבך יצאת אשר לילדך לכתו אל בנים מלכה אשת נהר אח' אברהם ובירה על-שכמה: והנעර והגעה קרי טבת מראה מאבדתולה ואיש לא ירע ותרוד העינה ותמלא ברהותעל: וירין העבר לקראותה ויאמר הגם אני נאם מעתים מכך: ותאמר שתה אדרני ותמהר ותודה כדה על-ידך ותשקו: ותכל לה שקטן קמצינו ותאמר גם ל gambel לאשאב עד אם-כלול לשותה: בות מהר ותער בירה אל-השקבות ותירץ עוד אל הבאר לשאבות שאב לכל גמליו: והאיש מסתאה לה

מִתְחַלֵּשׁ לְרֹעַת הַצָּלִיחַ יְהוָה דָּרְכּו אֶסְ-לָא: וַיְהִי  
בְּאַשְׁר כֹּלֹו הַגְּמֻלִים לְשָׂתֹות וַיַּקְחֵה הָאִישׁ גַּם־זָהָב  
בְּקָעַ מְשָׁקָלָו וְשָׁנִי צְמִידִים עַל־לִרְיָה עֲשָׂרָה זָהָב  
מְשָׁקָלִים: וַיֹּאמֶר בְּהַמִּיאָת הַגְּדִינָא לִי הַיָּשָׁ  
בֵּית־אָבִיךְ סָקוֹס לְנוּ לְלִין: וַתֹּאמֶר אֶלְיוֹבַת־בְּתוֹאֵל  
אָנֹכִי בְּזָמְלָכָה אֲשֶׁר־לְרֹהַה לְנָחוֹר: וַתֹּאמֶר אֶלְיוֹי גַּם־כֵּה

תָּבִן גַּסְ-מְסִפּוֹא רַב עַמְנוֹגָס־מְקוֹס לְלוֹן: וַיָּקֹרֵד חָאִישׁ  
וַיִּשְׁתַּחַווּ לְיְהוָה: וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶבְרָהָם  
אֲשֶׁר־לֹא־עָזַב חַסְדּוֹ וְאָמְתּוֹ מַעַשׂ אָרְנוֹי אָנֹכִי בְּדַרְךָ  
הַעוֹהָקִי נָחַנְיָה בֵּית אָחִי אֶרְןִי: וַתַּרְצֵן הַגְּנָעָר וַתְּגַרְבֵּן לְבִתָּ  
אַמְּהָכְדְּבָרִים הָאֶלְהָה: וַלְרַבְקָה אֲחֹוֹשָׁמוֹ לְבָנָוּ וּרְץָ  
לְבָנָאֵל־הָאִישׁ הַחֹזֶה אֶל־הָעֵין: וַיְהִי בְּרָאת אֶת־צָלָל  
הַנּוּס וְאֶת־הַצְּמִידִים עַל־לִידֵי אֲחַתּוּ וּבְשָׁמְעוֹ אֶת־דְּבָרֵי  
רַבְקָה אֲחַתּוּ לְאָמֵר כַּהֲדָבָר אֶל־הָאִישׁ וַיָּבֹא אֶל־  
הָאִישׁ וְהָנָה עָמַד עַל־הַגְּמָלִים עַל־הָעֵין: וַיֹּאמֶר בְּזָא:  
בְּרוּךְ יְהוָה לְמַה חָטַם בְּחֵזֶן וְאָנֹכִי פָּנִיתִי הַכְּבִירָ  
וּמְקוֹס לְגַמְלִים: וַיָּבֹא הָאִישׁ חַטְבָתְהוּפָתְה גַּמְלִים  
וַיִּתְן תָּבִן־מְסִפּוֹא לְגַמְלִים וּמִסְלָרְחָן רְגִילְיָוּרְגָּלִי  
וַיָּשֶׂם קָרֵי הָאָנָשִׁים אֲשֶׁר אָתָּו: וַיָּשֶׂם לִפְנֵיו לְאָכְלָוּ וְאָמַר לֹא  
אָכְלֶל עַד אֶסְ-דְּבָרְתִּי דְּבָרְיוֹ וְאָמַר דָּבָר: וַיֹּאמֶר עַבְרָ  
אֶבְרָהָם אָנֹכִי: וַיֹּהֵה בְּרָךְ אֶת־אֶרְןִי מֵאָרְןִי וַיָּגַל לָהּ  
וַיִּתְן לְזֹאָן וּבְקָרְוָכָסְפָּה וְהַבּוּכְרָם וּשְׁפָחָת גַּמְלִים  
וְחַמְרִים: וַיַּלְדֵר שָׁרָה אֲשֶׁת אֶרְןִי בָּן לְאֶרְןִי אֶרְןִי  
וְקִנְתָּה וַיִּתְן לְזֹאָן־כָּל־אֶשְׁר־לֹו: וַיִּשְׁבַּעַנְיָ אֶרְןִי  
לְאָמֵר לְאִתְקָח אֲשֶׁר לְבָנִי מִבְּנֹת הַכְּנָעָן אֲשֶׁר  
אָנֹכִי שָׁב בָּאָרֶצְוֹ: אֶסְ-לָא אֶל־בֵּית־אָבִיכְתָּלְהָוָאֵל  
מִשְׁפָחָת וּלְקָחָת אֲשֶׁר־לְבָנִי: וַיֹּאמֶר אֶל־אֶרְןִי אָלִי  
לְאִתְלָה הָאִשָּׁה אֲחָרִי: וַיֹּאמֶר אֶל־יְהוָה אֲשֶׁר־  
הַתְּהַלְכָתִי

התחלقت לפניו ישלח מלאכו אחך והצליח ררכך  
 וילקחת אשר לבני ממשפחתי וסבית אכיך : אז  
 תנקה מאלתיך כי תבוא אל משפחתי ואם לא  
 יתנו לך והיית נקי מאلتיך : וaba חיוס אל-  
 העין ואמר יהוה אלהי אדרני אברם אסישך נא  
 מצליך דברך אשר אני הלך עליך : הנה אני  
 נצוב על עין המיס והיה העלה היוצאה לשאב  
 ואמרתי אליה הרשקבני נא מעתים מבדך :  
 אמרה אליו נס-אתה שתחונס לנמליך אשאב  
 מה הוא האשה אשר היכית יהוה לבן-אדני : אני  
 טרם אכליה לדבר אל-לבבי והנזה רבקה יצאת  
 וכדה על שכמה ותרד העינך ותשאבו אמר אליה  
 השקני נא : ותמהר ותורכ בדקה פעליה ותאמר  
 שתחונס לנמליך אשכח ואשתונס הנמלים השקתה :  
 ואשאלא אתה ואמר בת-ים אתו אמר ברת-בהתואל  
 בן-זוחור אשר לדחה לומלכה והואשם הנום על-אפה  
 וזה אמידים על-יריה : ואקד ואשתוחה להוה ואברך  
 את-יהוה אלהי אדרני אברם אשר הנחני ברוך  
 אמרת לךחת את-ברת-אחי אדרני לבנו : ועתה אם  
Rogat eos,  
an placeat-  
Isaaco Rib-  
cah in uxo-  
rem.  
 ישכם עשים חסר ואמת את-אדני הנידול ואם לא  
 נהnidoli ואפנזה על-ימין אז על-שמאל : ויעז לבן  
 ובתואל ויאמרו מיהויך יצא הדבר לא נוכל דבר  
Ipsi autem  
eius conju-  
gio libenter  
assentient.  
 זו אל-ירע או-טווב : הנה דרבeka לפניך קח וולד ותהי  
 זאת לבן-אדני באשר דבר יהוה : ויהי באשר  
 שמע עבר אברם את-דבריהם ושתחו ארץ להוה :  
 וזה עז האבד כל-כסף וכל-זהב ונגידים ויתן לרבקה  
 ומנגדות נתן לאחיה ולאמה : ויאכלו ווישתו הווא  
 והאנשים אשר עמדו לנו ויקומו בפרק ויאמר שלחני  
 גג 3 לארני

בראשית ח י' שרה כר כה . ۲۴ CAP.

תעהקי לארני: ויאמר אוחיה ואמה תשב הנער אנתנו מיסנה  
או עשור אחר תילך: ויאמר אליהם אל-תחרו את-יְהוָה  
ויהוה הצליח ריבבי שלחוני ואלכה לארני: ויאמרו עז  
למושמי נקרא לנער ונשלה את פיה: ויקרא לרבקה<sup>⁸</sup>  
ויאמרו אל-ההתלכי עס-האישדזהות אמר אלק :  
ישלחו את-רבקה אחיהם ואת-מנקתה ואות-עבר<sup>⁹</sup>  
אברהם ואת-אנשו: ויברכו את-רבקה ויאמר להם  
את-תנו את-הֵי לאלפי רבקה ויירש ורעד את-שער  
שנאיו: ותקם רבקה ונערתיה ותרכבנה על-הנמלים:  
ותלכנה אחריה אישויקח העבר את-רבקה וילך :  
ויצחק בא סבואה באר לח'יראי והוא ישב בארץ<sup>۱۰</sup>  
הנגב: ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערבי וישא<sup>۱۱</sup>  
עינוי ויראה נהגה גנלים בסאים: ותשא רבקה את-עיניה<sup>۱۲</sup>  
ותרא את-יצחק ותפל מעל הנמל: ותאמר אל-העבר טה  
מיהא שלילה ההלך בשדה לקרו אנתנו אמר הטעבר  
הוא אדרני ותקח הצעף ותתקס: וספר העבר ליצחק<sup>۱۳</sup>  
את כל הדברים אשר עשה: ובאה יצחק דאהלה לי  
שרה אמו ויקח את-רבקה ותהיilo לאשה ויאבב  
וינח יצחק אחר-אמו:

פ

ויסוף אברהם ויקח אשה ושבה קטורה: ותולד לו את-**כח**  
וזרן ואת-יקשן ואת-מרן ואת-מרין ואת-ישבק ואת-<sup>۱۴</sup>  
שוח: ויקשן ילד את-שבא ואת-דרון ובני דרונה<sup>۱۵</sup>  
אשרס וולטושס לאמים: ובני מרין עיפה ויעפר וחנק<sup>۱۶</sup>  
ואבירעו ואל-רעיה כל-אל-הבעי קטורה: ויתן אברהם  
את-כל-אשר-לו ליצחק: ولבני הפליגשים אשר<sup>۱۷</sup>  
לאברהם נתן אברהם מתנת וישראלם פועל יצחק בנו  
בעורנו ח' קרמה אל-ארץ קדם: ואלה ימי שניהתי<sup>۱۸</sup>  
אברהם אשר-היימארת שנה ושבעים שנה וחמש  
שנתיים